

1407

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 października 2011 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany tych wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2004 r. w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany tych wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części (Dz. U. Nr 26, poz. 230) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podejmuje czynności, o których mowa w § 1, po dokonaniu, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w § 28 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, analizy sytuacji finansowo-ekonomicznej podmiotu będącego dłużnikiem Skarbu Państwa z tytułu wykonania przez Skarb Państwa umowy poręczenia lub gwarancji, zwanego dalej „dłużnikiem”.

§ 3. 1. W przypadku gdy czynności, o których mowa w § 1 pkt 2–4, stanowią pomoc publiczną, mogą one zostać dokonane wyłącznie zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej.

2. W przypadku gdy czynności, o których mowa w § 1 pkt 2–4, z wyjątkiem czynności określonych w § 28 ust. 1 pkt 2, stanowią pomoc publiczną, mogą one zostać dokonane wyłącznie zgodnie z zasadami udzielania pomocy na ratowanie i restrukturyzację w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy na ratowanie i restrukturyzację²⁾.”;

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Sprzedaż wierzytelności nie może być dokonana na rzecz dłużnika lub podmiotu związanego z dłużnikiem stosunkiem dominacji albo zależności w rozumieniu art. 3 ust. 1

pkt 37 i 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.³⁾).”;

3) w § 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kwotę sprzedawanej wierzytelności;”;

4) w § 25:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonał spłaty na rzecz Skarbu Państwa co najmniej 50% sumy wszystkich dokonanych przez Skarb Państwa za tego dłużnika płatności z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, a jego sytuacja finansowo-ekonomiczna wskazuje na brak możliwości spłaty istniejącej kwoty wierzytelności;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony, jeżeli dłużnik dokonuje spłaty na rzecz Skarbu Państwa, co najmniej 50% sumy wszystkich dokonanych przez Skarb Państwa za tego dłużnika płatności z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, w drodze umowy, o której mowa w § 26 ust. 1.”;

5) w § 26:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonał spłaty:

a) na rzecz Skarbu Państwa co najmniej 20% sumy wszystkich dokonanych przez Skarb Państwa za tego dłużnika płatności z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji lub

b) na rzecz podmiotu, któremu Skarb Państwa udzielił poręczenia lub gwarancji, co najmniej 20% kwoty zaciągniętego zobowiązania głównego, a w przypadku kredytu odnawialnego — co najmniej 20% sumy wypłaconych transz kredytu;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zmienną stopę odsetek od rozłożonej na raty wierzytelności i sposób jej ustalenia na dzień zawarcia umowy oraz na każdy kolejny miesiąc spłaty wierzytelności w ratach, przy czym stopa odsetek nie może być niższa od iloczynu 1,6 i stopy procentowej za

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538, z 2009 r. Nr 65, poz. 545, z 2010 r. Nr 28, poz. 144 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

²⁾ Warunki udzielania pomocy na ratowanie i restrukturyzację są określone w komunikacie Komisji — Wytoczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 165, poz. 1316, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 199, poz. 1175 i Nr 232, poz. 1378.

depozyty na warszawskim rynku międzybankowym notowanej przez agencję informacyjną (WIBID) dla 1 roku, opublikowanej w ostatnim dostępnym dniu w miesiącu poprzedzającym odpowiednio miesiąc zawarcia umowy oraz każdy kolejny miesiąc spłaty wierzytelności w ratach.”;

6) w § 27 uchyla się ust. 7;

7) § 28 otrzymuje brzmienie:

„§ 28. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, za zgodą Rady Ministrów, umorzyć wierzytelność w całości lub w części, jeżeli:

1) z okoliczności sprawy wynika, że nie jest możliwe odzyskanie wierzytelności w trakcie toczącego się postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika;

2) dłużnikiem jest państwowa albo samorządowa instytucja kultury, a wierzytelność powstała z tytułu poręczenia wypłaty odszkodowania za zniszczone, uszkodzone lub skradzione eksponaty wystawowe.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może umorzyć wierzytelność w całości lub w części, jeżeli:

1) osoba fizyczna będąca dłużnikiem zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6000 zł;

2) osoba prawna będąca dłużnikiem została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować wierzytelność, a odpowiedzialność z tytułu wierzytelności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;

3) w wyniku zakończonego postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika wierzytelność nie została odzyskana, a brak jest możliwości wykreślenia dłużnika z właściwego rejestru;

4) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji wierzytelności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w ust. 2, jeżeli oprócz dłużnika głównego są zobowiązane inne osoby, umorzenia można dokonać tylko wtedy, gdy jego warunki są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych.”;

8) § 30 otrzymuje brzmienie:

„§ 30. 1. W przypadkach, o których mowa w § 28 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz w § 29, stosuje się przepisy § 27 ust. 1, 5 i 6 oraz odpowiednio § 27 ust. 2, a w przypadkach, o których mowa w § 29, odpowiednio również § 27 ust. 3 i 4.

2. W przypadkach, o których mowa w § 28 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 4, przepisów § 27 nie stosuje się, gdy minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje umorzenia z urzędu.”.

§ 2. Do postępowań rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*